ΕΙΣ ΤΗΝ 5ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ: Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ Κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881
ΙΔΡΥΤΗΣ ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓ. Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΝΝΑΤΟΣ ΕΤΟΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡ ΦΥΛΛ 407

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 7 ΑΡΙΘ ΤΗΛΕΦ 73-15

ΛΕΙΠΕΙ Η ΣΠΙΘΑ

Με σελινιὴ ὁλίγον, γαλὰ καὶ μὲ οὐδενὸν ἀπορίαν συκοπαπαλοῦδιμον, καυρὸν τῶν ὁπ, τῆς πλαδαρᾶς ψυχρᾶς καὶ σχολαστικῆς τυπικῆς προσεκτικῆς τοῦ ἀρχιμάνου, μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἀπρτσπιὸ τῆς Ἐκπαιδευτηρίδης τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας. Ἡ Ἑλλὰς ἐν τούτοις οὐδεμίαν θερμοκρασίαν ζῆλου ἀπὸ τοὺς ἀναλόδοτους τὴν ποιρτγόνιαν τῶν ἐπιρῶν, περιορισθέντων νὰ κατεπτὶ σιον ἓνα ἐχρὸν πρίγιπκρα, ἀστερημένον κάθε πρωτοπορίας καὶ ἀνδιεμφόρητος, ἐλπίζομεν πάντως ὅτι θ' ἀποκληρώτῃ ἀπὸ τὴν διδυστέρα συγκίνησιν καὶ τὴν μεγαλοψυχον ἐμπνευσιν τῶν ἐκλεκτῶν τῆς πολυμήρφου καὶ ἀειακτῆς Ἑλληνικῆς Ἐλχτης τοὺς ὁποίους καὶ ἐκφρτερονόσαμεν μὲ διθκυίστησι νὰ συγχεύθοῦν ἀπὸ σπτπαρᾶς εἰς σπυγμὸν **ΟΛΟΙ**, διὰ νὰ ἐξαμνήσουν τὸ ὑπέρογκα κατορθώματα τῶν γενναίων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἔθνους μας, διὰ νὰ θώσουν κάτω τὰ ἀπομόνωτα διαστασιακὰ τόνων εἰς τὴν μεγάλην ἀπέτειαν, διὰ ν' ἀναπτύξουν ὁλοζώντανον τὴν σπὶ ἐκείνων γονίων ἀρμοστὴν ὑπαχὴν καὶ διὰ ν' ἀνέβουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἠσαν κάπιε νὰ κατεπιδώσουν εἰς κανένα τὰ μέλη τῆς ἀπαισίου Ἐπιτροπῆς.

Ἔδειξ ὅμως ὅτι φοβούμεθε τὰ πλέον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν δεινῶν. Ἐλάχιστοι ἐμείναμε χαμόγελον ἀπὸ τῆς ἐνόρξεώς των καὶ κανεὶς ἀπόμη δὲν ἐσκέπτετο ἀπαγτῆς. κανεὶς μονοπὸς ἢ ζωηρότης ἢ γλὸπτες ἀπὸ τοὺς συγχρόνους μας νὰ μᾶς τῇ μὲ ὁλίγους ἀστιαπμένους στίχους ἢ μὲ μέτρο μελωδίαν ἢ μὲ ἕνα σύγγλωττον ζωγραφικὸν πίνακα ἢ μὲ μίαν γλυπτικὴν σύνθεσιν, τὴν ἀθυρίδα τοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠδυνάμεθα ἀκόμη νὰ ἀναπνεύσωμεν τὸν ἀέρα τῆς ψυλῆς μας. Κανεὶς ἕως τὴν ὥραν Ἕλλην καλλιτέχνης δὲν ἀναπαύθη τίποτε, ἀπὸ τῇ συμπλήρωσι ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεως ἀπὸ τὸν ἀπαχθέστατον ζυγὸν τῆς, κανεὶς δὲν ἄφησε τὴν γόνιμον φαντασίαν του νὰ περιπλανηθῇ εἰς τὰ ἡρωϊκὰ κάλλη χρόνια τοῦ μεγάλου ἀγῶνος καὶ νὰ συλλέξῃ τῆς ἐπικρικὰς μορφὰς καὶ τὴν παναίσθητον ψυχὴν τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀναζωπυρώσεως μας καὶ νὰ συνθέσῃ ἕνα ἔργον σὺ νὰ συναρτήσῃ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ νὰ τὴν ὑψώσῃ ἀπόνω ἀπὸ τὰς μικροτητας καὶ τὰς ἀθλιότητας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, πρὸς αὐτὰς ἀνωτέρας ἐπιπέδου ἐνὸς συμπαθοῦς γαμήτου ἀπὸ ἀγνωσία, δράσου καὶ ὑφηλὰ ἰδεώδη.

Μέσα εἰς τὴν τκπεινὴν καὶ ἐκβλακωτον ἀτμοσφαῖραν μας, ὅπου αἱ ἀτομικαὶ φιλοδοξίαι καὶ αἱ ἀτομικαὶ ἐλάφειες ἔχουν στειλωτήσει ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου κάθε κλεινοπρεπῆ παλμὸν καὶ ἡ ἀγνὴ φιλοπατρία, ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, ἡ οἰκογενειακὴ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη, τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν μὲ τὴν ἀπόλυτον τοῦ ἀγρίου ἐγωϊσμοῦ καὶ τὴν ἐσκάτην ἀπέλειψιν προκοπικῶν συμφερόντων, ἡ ἀντιπαλὸς τῆς Ἐκπαιδευτηρίδης καὶ ἡ ἀνάτασις μας πρὸς μίαν ἑλληνικὴν ἀποχήν, τὸν ὁποῖον τῆς παρελθούσης, ὁπὸ ἓν ἀναγνωσματικὸν λειτούργημα ποὺ θὰ μᾶς ἀκαθαρίζεν ἀπὸ τοὺς μύσους τῆς εὐτελοῦς μετακπαλαμικῆς ἰδιοτελείας.

Ἀλλὰ φυσιγγὸς γέλασε ὁ ἐμβρυακὸς τῶν ἐνοτῶν. Λείπει ἡ σπίθα ποὺ θὰ ἔναπτεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων τὴν ὁλόγυρα τοῦ ἀνθυπασπισμοῦ. Καὶ ἔτσι καλοκαίρι ξανὰ ἀπὸ ὁλίγας ἡμέρας ἀπὸ μέσα Ἐπιτροπὴν νὰ ἐνοτεύσουμε τὴν μεγάλην ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας, παρακολουθοῦμεν εἰς μερικὰς ἀσβολίας, εἰς μερικὰς θεατρικὰς παραστάσεις καὶ ἀκούοντες τοὺς ἀπαλοτυπικοὺς λόγους ἀνωρὸν ρητόρων, ἀνεκφράστων εἰς ἀκατάληκτον πόνο γλώσσαν τῆς χλιαρὸς πολέμους ἀνθρωπαθίας τῶν ἡρώων τοῦ **21**!

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΕΥΖΩΝΩΝ ΜΑΣ

Μια ἐπίλεκτος ἐπιτυχία: ἐπανειλημμένως ἐχαιρετισθη μὲ τὴν συγκίνησιν τοῦ «Προτύπου τάγματος εὐζώνων» τὸ κήρυγμα τῶν ἀρετῶν τῆς, ἐπαναστατικοῦ. Τὰ τυχερὰ ἀπηρτισθη ἀπὸ ἐθνικιστὲς τὸ ἐνωμένες μεταξὺ ἄρνες καὶ τὴν ἀφορισμὸς τοῦ κατὰ τῆς ἐλεγχος μὲ τὴν γραφικὴν στολὴν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸν ἔτος, θὰ προσδώσῃ ἀσφολὸς εἰς τὰς ἄπαξ ἡρωϊς παιτιάδες καὶ σορειλόσεις, ἐντελῶς ἰδιαιτέρας [illegible]. Ἡ ἐπιτυχὴς φιστογραφία, παρατὰ τινὰς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τάγματος, μὲ τὴν στολὴν τὴν ὁποίαν θὰ φέρουν [illegible] τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιθεωρήσεως, εἶναι ἀπόλυτος [illegible] τὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς φρουρᾶς τοῦ [illegible]

Αἱ ἡρωϊκαὶ ἐλληνίδες κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821

Η ΘΡΑΚΙΩΤΙΣΑ ΔΟΜΝΑ ΒΙΣΒΙΖΗ
ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Αἱ θυσίαι τῶν Ἑλληνίδων κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας — Σοφιὼ Γκούρα, Μαντὼ Μαυρογένους, Μπουμπουλίνα.— Ὁ Βισβίζης καὶ ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Ἡ Δόμνα Βισβίζη καὶ οἱ ἡρωϊκοὶ ἀγῶνες της.— Ἡ τελευταία χρησιμοποίησις τοῦ πλοίου της.—Τὰ παιδιὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Παρίσι

Τωρα ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γιορτάζει τὰ χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς ἐλευθερίας του, δὲν μποροῦμε νὰ μὴ ἀναφέρωμε μερικὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ὀνόματα ἐκεῖνα ποὺ μὲ τὴν ἀνδρεία τους ἔκαμαν τὴν ἐπανάσταση νὰ ἀκμάσῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ. Ἀπὸ τὰ ὀνόματα αὐτὰ ἄλλα εἶναι γνωστὰ καὶ ἄλλα ὄχι τόσο γνωστά. Ἀλλὰ ὅλα ἔχουν τὴν ἴδια ἀξία, γιατὶ ὅλα ἔχουν τὴν ἴδια θέσι στὴν ἱστορία τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821.

Ὁ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

Καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς [illegible] Ἑλληνίδες ἦταν ἡ Σοφιὼ Γκούρα. Ἡ Σοφιὼ Γκούρα ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀνδριανούπολι. Ἦταν ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες καὶ πιὸ μορφωμένες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς της. Ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα της καὶ τὴν ἐλευθερία της. Ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας ἡ Σοφιὼ Γκούρα ἔστειλε ὅλα τὰ πλούτη της στὸ ἀγῶνα. Ὁ σκλάβος ἀφέντης της τὴν ἔβαλε στὴ φυλακὴ καὶ τὴν ἔκλεισε μέσα σὲ ἕνα σκοτεινὸ κελλί. Ἐκεῖ ἡ Σοφιὼ Γκούρα ἔμεινε ἑπτὰ χρόνια. Ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ χρόνια ἡ Σοφιὼ Γκούρα ἔφυγε ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ ἔφτασε στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔπειτα ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔζησε ὡς τὸ θάνατό της.

Ἡ ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Ἡ Μαντὼ Μαυρογένους ἦταν ἀπὸ τὴν Μύκονο. Ἦταν ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες καὶ πιὸ μορφωμένες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς της. Ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα της καὶ τὴν ἐλευθερία της. Ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας ἡ Μαντὼ Μαυρογένους ἔστειλε ὅλα τὰ πλούτη της στὸ ἀγῶνα. Ἔπειτα ἀπὸ τὰ πλούτη της ἔστειλε καὶ τὸν ἑαυτό της. Ἔφυγε ἀπὸ τὴ Μύκονο καὶ ἦρθε στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔπειτα ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔζησε ὡς τὸ θάνατό της.

Ἡ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Ἡ Μπουμπουλίνα ἦταν ἀπὸ τὴν Ὕδρα. Ἦταν ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες καὶ πιὸ μορφωμένες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς της. Ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα της καὶ τὴν ἐλευθερία της. Ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας ἡ Μπουμπουλίνα ἔστειλε ὅλα τὰ πλούτη της στὸ ἀγῶνα. Ἔπειτα ἀπὸ τὰ πλούτη της ἔστειλε καὶ τὸν ἑαυτό της. Ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ὕδρα καὶ ἦρθε στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔπειτα ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔζησε ὡς τὸ θάνατό της.

Ὁ ΒΙΣΒΙΖΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΔΟΜΝΑΣ ΒΙΣΒΙΖΗ

Ὁ Βισβίζης μὲ τὸ μερίκι του ἔλαβε μέρος στὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας. Ἦταν ἀπὸ τὴν Ἁγία Μαύρα καὶ ἀρχηγὸς τῶν Σουλιωτῶν. Ἦταν ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ Γιαννίτσε καὶ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα πλοῖα τῶν Σουλιωτῶν ἔκανε τὴν διαδρομὴ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ἡ Δόμνα ἔμεινε στὸ σπίτι τοῦ ἀντιπάλου της γιατροῦ. Ἡ ἐποχὴ ἦταν ἀκόμη ἀνοιξιάτικη. Ἡ Δόμνα ἔμεινε στὸ σπίτι τοῦ ἀντιπάλου της γιατροῦ. Ἡ ἐποχὴ ἦταν ἀκόμη ἀνοιξιάτικη.

Ὁ μικρὸς υἱὸς τῆς Δόμνας Βισβίζη με φουστανέλλα, τὴν ἐποχὴν ποὺ ἔστελνε μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ Παρίσι.

(Χαλκογραφία εἰς ἐποχὴν δαπτυχιακὴν ἐκδ. εἰς τὸ «Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον»)

Ἡ ΚΑΤΑΠΡΑΜΕΝΗ ΣΥΚΗ

Μία ἄλλη ἐπιφάνεια ἐκφράζεται διὰ διάφορες, ἐκεῖνο ἡ τῆς ἀποξηρανθείσης συκῆς.

Ἡ ΗΡΩΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

Ἡ ἀποξηρανθεῖσα συκῆ.— Ἡ ἔννοια τοῦ θαύματος.— Ὁ παλαιὸς ἰουδαϊκὸς νόμος καὶ ἡ Νέα Ζωή. Ὁ πνευματικὸς ἄρτος

Τὸ βιβλίον τοῦ διασήμου Ἰταλοῦ συγγραφέως Τζιοβάννι Παπίνι, πρώην ἀθέου, κατόπιν πιστεύοντος

Τὸ ΚΑΘΑΣΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Ἡ ΚΑΤΑΠΡΑΜΕΝΗ ΣΥΚΗ

Ἡ ΗΡΩΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΘΕΑΤΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Μαρτίου 1920

ΜΟΝΤΙΑΛ «Σαμψών του κ. Σαιλλέ»
ΒΟΤΣΟΥΛΗ (Ελληνικόν Σαρηγιάννειον)
ΠΑΠΑ-ΓΙΑΝΝΟΥ (Θέατρον Σταδίου) «20 αγωνες Άθηνα και αγάπη».
ΤΡΙΑΝΟΝ (Οδηγήτα Ομονοίας) «Στις πύλες της Ανατολής».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Ομόνοια). "Αστρον. «Άθηνα - Λονδίνο».
ΑΠΟΛΛΩΝ «Ο κατάπλους της αγάπης».
ΑΤΤΙΚΟΝ «Ο κόσμος της δόξης».
ΙΝΤΕΑΛ «Ομιλία» «Κόσμος του λάθους».
ΠΑΝΘΕΟΝ «Νίκος καταιγίς».
ΟΥΦΑ (Οδός Αριστοτέλους δίπλα στο ΣΠΑΡΤΙΤΣ (Πανεπιστήμιο) «Ο δρυμός της απελπισίας».

ΑΘΗΝΑ-ΓΚΟΝ «Τέλειος μάρτυς».
ΑΡΙΣ «Άγνωστος... από γ' ορ.».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ «Ερωτη γυρίσματα».
ΕΤΟΥΑΛ (Κολλιάτσι) «Μικρού άντρα κόσμος».
ΚΟΣΜΟΣ (Γκάζι).
ΚΡΥΣΤΑΛ «Ο ρωμαίος Μεγαλωσία».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Δον Καισάρ».
ΡΟΔΟΚΑΛΙΝ «Αγάπησα αγάπην».
ΚΑΠΙΤΟΛ (Πατησίων). «Η μυστηριώδης χειρ».
ΣΠΑΡΤΙΤΣ (Πανεπιστήμιο) «Ο δρυμός της απελπισίας».

Λυπούμεθα ανθρώπους και έκτακτον και διαλεκτικόν. Τα έκτακτον γιατί μας τα έχουν πει λετά και οι άνθρωποι τα τέτοιες γελοίες και είς το τέλος δεν απαντούν ή έπειτα κατατρέχει. "Οταν οι άνθρωποι λέγωντας, ή γίγνεται περιστατικό και σταμάτησε και μετρά τα κουμπιά της ρόμπας. Τη δεύτερη φορά δεν συνέβησε τα αντίθετα. Παρακολούθει έτσι ο φίλος, δίγνεται εγγύτερα και μαθαίνει τα τελευταία. Πάτε αί και η στιγμή του αναπνεύσεως αυτών. "Οπου δίγνεται έγκαιρα τούτο, τα μεν περιστατικά εμπορεύεται τα δε κάνουμε. Τη δίγνεται άνθρωπος ανθρώπου, ή δίγνεται ανθρώπου ανθρώπου. Τα δίγνεται ανθρώπου ανθρώπου. Τα δίγνεται ανθρώπου ανθρώπου. Τα